

Sygn. akt: VIII U 2383/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Lucyna Stąsik – Żmudziak

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy T. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania T. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 17 listopada 2015 roku znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VIII U 2383/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 listopada 2015 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił T. B. prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że przyczyną odmowy jest orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 22 października 2015 roku, zgodnie z którym wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (decyzja – k. 365 a.r.) .

T. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał, że w związku z wykonywaniem prac w warunkach szczególnych jego stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu i wymaga specjalistycznego leczenia. Twierdził także, że nie jest w stanie wykonywać podstawowych czynności oraz ma problemy z (...) (odwołanie – k. 2 a.s. Sądu Okręgowego w Nowym Sączu o sygn. IV U 1475/15).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 4 a.s. Sądu Okręgowego w Nowym Sączu o sygn. IV U 1475/15).

Powyższe odwołanie oraz odpowiedź na odwołanie zostały wniesione do Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, który zarejestrował sprawę pod sygn. akt IV U 1475/15. Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016 roku Sąd ten, z uwagi na miejsce zamieszkania wnioskodawcy, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie (postanowienie – k. 7 a.s. Sądu Okręgowego w Nowym Sączu o sygn. IV U 1475/15).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i rozważył, co następuje:

T. B. urodził się w dniu (...). Od dnia 1 października 1993 roku był uprawniony do renty inwalidzkiej rolniczej (decyzja – k. 28 a.r.).

Od dnia 1 marca 2003 roku przyznana mu została emerytura z czeskiego systemu ubezpieczeń społecznych (decyzja – k. 307 a.r.), natomiast od dnia 1 czerwca 2008 roku emerytura rolnicza z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (decyzja – k. 329 a.r.).

W dniu 4 sierpnia 2015 roku T. B. złożył wniosek o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego (wniosek – k. 337 a.r.).

Rozpatrując go Lekarz Rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z dnia 24 września 2015 roku uznał, iż T. B. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (orzeczenie – k. 345-346 a.r.).

Orzeczenie to podtrzymała w dniu 22 października 2015 roku Komisja Lekarska KRUS, orzekająca wskutek złożonego przez wnioskodawcę sprzeciwu (sprzeciw – k. 349 a.r., orzeczenie – k. 359-360 a.r.).

W związku z powyższym, zaskarżoną decyzją z dnia 17 listopada 2015 roku, organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do dodatku pielęgnacyjnego (decyzja – k. 365 a.r.).

W celu ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu dodatku pielęgnacyjnego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy: pulmonologa, kardiologa, neurologa, ortopedy oraz diabetologa (postanowienie – k. 4 a.s.).

W opinii, która wpłynęła do Sądu w dniu 8 września 2016 roku, na podstawie przeprowadzonego badania, a także w wyniku analizy dokumentacji lekarskiej biegli uznali, że stwierdzone przez nich schorzenia w obecnym stadium zaawansowania nie naruszają sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu powodującym niezdolność do samodzielnej egzystencji.

Kliniczne badanie kardiologiczne i analiza załączonej do akt oraz okazanej podczas badania dokumentacji medycznej pozwoliły biegłym na rozpoznanie (...)

Opiniowany posiada rozpoznaną chorobą zawodową (decyzją Nr (...) o stwierdzeniu choroby zawodowej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w L.) w postaci rozległego zgrubienia opłucnej wywołane pyłem azbestu. W 2009 roku rozpoznano też (...)w (...), Pogotowia (...), a w ciągu ostatnich kilku lat nie wymagał hospitalizacji. Opiniowany wymaga dalszego leczenia i jego intensyfikacji, systematycznej kontroli lekarskiej jednak aktualne nasilenie chorób nie wymaga stałej pomocy osób drugich w pełnieniu podstawowych ról społecznych.

Wnioskodawca leczony jest z(...)

Nie było ostrych objawów(...) Obecna analiza przebiegu leczenia i aktualnego stanu neurologicznego, w ocenie biegłych, nie daje podstaw do stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym uznanie niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Stan (...) zdaniem biegłego ortopedy, nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym uznawanie nawet umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Bardzo dobra sprawność(...) Nie powodują tym samym niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Subiektywna ocena wnioskodawcy nie znajduje natomiast, w opinii biegłych, potwierdzenia w istnieniu objawów nieomogiego narządu ruchu.

Kliniczne badanie diabetologiczne i analiza załączonej do akt dokumentacji medycznej, pozwalają na rozpoznanie(...) na którą opiniowany choruje od ok 7-8 lat. Przebieg choroby jest jednak łagodny i stabilny, a badany z powodu ostrych powikłań diabetologicznych nie wymagał interwencji pomocy doraźnej lub hospitalizacji. H. występują sporadycznie w dzień, mają lekki przebieg i są prawidłowo odczuwane. Biorąc powyższe pod uwagę, (...) w obecnym stadium

zaawansowania, wymaga przestrzegania zaleceń dietetycznych i leczenia farmakologicznego, lecz z punktu widzenia diabetologa nie sprowadza konieczności i pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych, czynnościach dnia codziennego. Nie powoduje niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Według zgodnej oceny biegłych wszystkie wymienione powyżej schorzenia, przy uwzględnieniu stopnia ich zaawansowania oraz współistnienia, nie naruszają sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu uniemożliwiającym samodzielną egzystencję i nie dają podstaw do uznania go za osobę wymagającą stałej i długotrwałej opieki i pomocy ze strony innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Biegli podzielają więc opinię organu rentowego (opinia – k. 13-14 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy i aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne oraz wydane przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień. Nie były również kwestionowane przez strony.

Sąd podzielił również opinię biegłych sądowych sporządzoną w toku niniejszego postępowania, która jednoznacznie stwierdziła, iż T. B. jest osobą zdolną do samodzielnej egzystencji. Opinia została wydana przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań skarżącego i zapoznaniu się z dotyczącą jego osoby dokumentacją lekarską. Opinia jest rzetelna i wyczerpująca. Ma charakter całościowy, zawiera analizę chorób występujących u wnioskodawcy oraz określenie ich wpływu na zdolność do samodzielnej egzystencji. Wnioski z niej płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegli dokładnie przeanalizowali dostępną dokumentację leczenia wnioskodawcy oraz poczynili na tej podstawie odpowiednie wnioski.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r., poz. 227, tekst jedn. ze zm.) do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i wysokości określonej w przepisach emerytalnych.

W świetle art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

T. B. nie ukończył 75 lat życia, w związku z czym warunkiem uprawniającym go do prawa do dodatku pielęgnacyjnego mogłoby być uznanie go za niezdolnego do samodzielnej egzystencji.

W celu ustalenia powyższej przesłanki Sąd oparł się na opinii biegłych z zakresu medycyny, którzy dokonali przedmiotowej oceny. Zgodnie z art. 278 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 101; tekst jedn. ze zmianami) sąd może wezwać biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Taki wypadek ma miejsce w szczególności przy rozstrzygnięciu niezdolności do pracy, gdzie opinia dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Sąd nie może – wbrew opinii biegłych – oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu (wyroki SN z dnia 14 marca 2007 r., III UK 130/06, LEX nr 368973; z dnia 6 grudnia 2012 r., I UK 325/12, LEX nr 1619627).

W niniejszej sprawie biegli z zakresu kardiologii, neurologii, ortopedii, pulmonologii oraz diabetologii jednoznacznie stwierdzili, iż T. B. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji, bowiem naruszenie sprawności jego organizmu nie powoduje konieczności stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Tym samym wnioskodawca nie spełnił warunków ustawowych do przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego, a zatem odwołanie należało oddalić.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie wyżej powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.